

Luxembourg, der ligge en Fjerdingvej fra hinanden og ere gamle Kongeslotte, have aldrig været bestemte til Rigsdagsbrug, og i det Ydre, saa vidt jeg forstaaer at bedømme det, bære de ikke Vidne om, at det er lovgivende Forsamlinger, de rumme. Men naar man saa endelig vil lægge saa megen Vægt paa dette med Sidefløjen og dermed bygge hele sit Angreb paa den foreliggende Plan, saa vil jeg spørge: Hvorfor gaar man saa ikke til Clemmensens Plan? Der kan jo ingen paastaa, at det er en Sidefløj; der ligger Rigsdagen ud mod Ridebanen saa smukt og selvstændigt, som man vel overhovedet kan faa det paa det Grundlag, der er givet ved Loven. Det er ret betegnende, at det har ingen af de Herrer, der anke over Sidefløjen, taget deres Tilflugt til, og det maatte dog være det, der laa nærmest, naar man i øvrigt ønsker at holde sig saa nær som muligt til den Lov, som man var med til at give for 2 Aar siden.

Nej, Sagen er desværre den, at det ikke blot er denne Plan, man vil bort fra, men Loven, den Lov, der blev given for 2 Aar siden. Det gælder ikke alene om dem, der klynge sig til de 13 Kommissionsmedlemmers Henstilling til mig — det er for øvrigt mærkeligt faa af de Talere, der have haft Ordet i denne Sal, som slutte sig til den Henstilling, som egentlig tager Ordet for at gaa med Rigsdagshuset ned et eller andet Sted paa Slotsholmen —, men det gælder ogsaa om dem — og det er de fleste —, som have taget det Brummer-Mørk-Hansen'ske Projekt under Armene, og det gælder endelig ogsaa om dem, der slet ikke have vedkendt sig noget Standpunkt, saaledes som navnlig det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) — alle ville de bort fra Loven af 1903 og fra de Krav, man der har opstillet. Det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Lohmann) udtrykte det i sin tilvante poetiske Form som en Opfordring til mig og et Ønske fra de Herrer om at „vandre ud i Handlefrihedens lyse Sale“. Det er uægtelig et meget smukt, ja, jeg betænker mig ikke paa at sige: for smukt Udtryk for den Tanke at forlade den givne Lov. Jeg gad vide, om det ærede Medlem vil anvende den samme Betegnelse for det, der skete den 1. April 1885. I Samklang dermed staar jo den Udtalelse, der kom til Slutning i Gaar fra det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier), at det, det nu gjaldt om; var, at vi bleve stillede frit, som om der intet laa bag ved,

der bandt os, eller i alt Fald ikke behøvede at tage noget Hensyn til det, der i saa Henseende laa forud. Jeg vil om disse Indvendinger, om denne vilde Flugt bort fra Loven af 1903, om dette store Frafald fra, hvad man da slog fast, sige, at det i og for sig er en stor Oprejsning for det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) og mig. For to Aar siden sade vi som Medlemmer af det Udvalg, som da behandlede Sagen, vi gjorde de mest indtrængende Forestillinger lige overfor Udvalgets Formand, det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), om at faa mere Tid til vor Raadighed end den, der tildeltes os, for at faa nærmere undersøgt, om ikke andre Løsninger end dem, der bødes i Loven af 1903, vare at foretrække, navnlig om der ikke kunde være Tale om det, der laa mig mest paa Sinde, nemlig at faa de fornødne Repræsentationslokaler for Kongehuset paa Amalienborg og forbeholde Christiansborg for Rigsdag, Regering osv. Men alle vore Forestillinger prellede af mod den faste Beslutning, man havde den Gang om, at nu skulde disse Krav slaas fast, og det skulde ske saa hurtigt, at man kunde blive færdig dermed inden den 15. November. Man har vist neppe i vort parlamentariske Liv set en hurtigere og mere forceret Udvalgsbehandling end den, der da fandt Sted. Om Tirsdagen blev Udvalget valgt, om Fredagen afgav det sin Betænkning. I dette Udvalg havde baade det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) Sæde, og de ydede os ingen som helst Støtte til vor Begæring om yderligere Oplysninger og Betæknings-tid med Hensyn til, hvad der her skulde slaas fast, de støttede Formanden i den haarde Haand, hvormed han førte denne Sag igennem. Saa vare under disse Omstændigheder det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds og jeg inskrænkede til at stille det Ændringsforslag, vi den Gang stillede i Betænkningen under Nr. 2, om at begrænse det foreliggende Lovforslag til Nedsættelse af en Kommission, hvorefter man saa forbeholdt sig sin Handlefrihed, men dette vort Forslag blev forkastet her i Salen med alle Stemmer mod, saavidt jeg husker, vore egne og Socialdemokraternes. For saa vidt synes jeg, have det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds og jeg nogen Grund til at se en Oprejsning i den Maade, hvorpaa de ærede Medlemmer, som den Gang nægtede os den fornødne Tid og den Handlefrihed,